

Новий порядок

#198

10 / 2023 (134)

Лексика - Міхаель Кюнєн

39 - ЗАГАЛЬНА ЛІНІЯ

Генеральна лінія "Нового фронту" замінює партійну лінію Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії (НСДАП) на час нацистської заборони.

Партія в націонал-соціалізмі втілює організовану волю до життя народу і є його носієм волі на шляху до Нового порядку (див. Воля). З цією метою вона підпорядковує своїх партійців спільному формуванню політичної волі. Таке формування волі, організоване партією, не заважає внутрішній свободі націонал-соціаліста, але зв'язує його дисципліною, необхідною для того, щоб привести революцію до перемоги. Вона конкретизується в партійній лінії:

**ЧЛЕНАМИ ПАРТІЇ МОЖУТЬ
БУТИ ЛИШЕ ТІ, ХТО
ПІДПОРЯДКОВУЄ СЕБЕ ЛІНІЇ
ПАРТІЇ!**

Партійна лінія включає в себе обов'язкове тлумачення партійної програми, виклад історії партії, основ розуміння націонал-соціалістичного світогляду і ставлення до життя, і, нарешті, визначення стратегії і тактики партії в боротьбі за владу, а після її захоплення - в боротьбі за побудову Нового порядку. Оскільки націонал-соціалістична революція неможлива без партії та партійної

лінії, яку вона проводить, націонал-соціалісти там, де немає націонал-соціалістичної партії або де вона заборонена, повинні самоорганізуватися для створення партії.

Це завдання взяв на себе "Новий фронт" у Німеччині. Організована боротьба за створення партії також потребує зобов'язуючої політичної лінії, в даному випадку - генеральної лінії "Нового Фронту". Це з'ясовує ті ж питання, що і майбутня партійна лінія, войовничо заявляє про себе і, таким чином, дає можливість організованим націонал-соціалістам - сформулювати дисципліновану волю з метою побудови націонал-соціалістичної партії.

Ця генеральна лінія, звичайно, підлягає підтвердженню наступним легітимним партійним керівництвом, тобто є чинною лише на даний момент. Тому "Новий фронт" розраховує на підтримку всіх справжніх, тобто доброзичливих, націонал-соціалістів у їхній боротьбі за відновлення НСДАП, навіть якщо вони не згодні з генеральною лінією в таких питаннях, як програма, розуміння історії та ідеологічне визначення. Тому стратегія і тактика чітко стоять на першому плані генеральної лінії "Нового фронту".

Генеральна лінія "Нового фронту" виражається як у практичних розпорядженнях його керівництва, так і в теоретичних викладеннях його політичного лексикону.

40 - НІМЕЧЧИНА

Германські народи складають ядро арійської раси (див. Арійці). Вони належать до чотирьох сімей народів (разом з римлянами, слов'янами та східними індоєвропейцями) і розселилися в Європі, особливо в центрі та на півночі континенту. З расової точки зору германські народи належать до нордичного людського типу арійства і є історично спадкоємцями римської ідеї імперії, а після падіння Риму - основними етнічними носіями імперії.

Основним народом германської сім'ї народів є німці (див. Німеччина). Таким чином, оригінальний націонал-соціалізм є породженням нордично-германсько-німецького мислення і почуттів і спочатку був спрямований виключно на цей тип людей. Німецький рейх мав стати спочатку Великонімецьким, а потім і Великонімецьким, охопивши всіх носіїв нордично-германської крові.

Вірний цьому великому німецькому прагненню, націонал-соціалізм нового покоління також бореться за об'єднання всіх німецьких народів Європи в рамках Німецької федерації і в складі Четвертого Рейху.

Однак через історичні результати і наслідки Другої світової війни, які ставлять під загрозу виживання всієї арійської раси і вимагають її вольової

єдності, націонал-соціалізм сьогодні розглядає себе як організовану волю до життя арійської раси в цілому, яка прагне сформувати всі білі народи. Носіями цієї волі в народах є відповідні націонал-соціалістичні партії (див. також Націонал-соціалістична німецька робітничка партія). Однак це всеосяжне зобов'язання політичної боротьби за збереження і розвиток виду арійської раси завжди буде включати в себе завдання забезпечення виживання і вищого розвитку нордично-германської людської раси відповідно до її видових особливостей і природи.

Націонал-соціалісти, об'єднані в *Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front*, є спочатку німцями, потім германцями, потім європейцями і, нарешті, білими.

41 - УХВАЛИЛИ

В умовах демократії західного типу Націонал-соціалістична партія використовує тактику правової революції. Тобто, вона прагне захопити владу шляхом переконання більшості народу і в рамках існуючої конституції.

Це не робиться з кон'юнктурних міркувань, не повинно призвести до внутрішнього пристосування до правлячої системи і не є зрадою революції. Скоріше, це наслідок усвідомлення того, що мета націонал-соціалізму - народовладдя як основа нового порядку - не може бути досягнута проти маси населення, а лише за його згодою. Саме тому націонал-соціалістична партія може використовувати формальні механізми демократії, не зраджуючи революції.

Звичайно, правляча система також усвідомлює, що дотримання демократичних формальностей не означає їх визнання і що революція - це кінець шляху. Саме тому Націонал-соціалістична партія все більше переслідується навіть в умовах демократії. Особливо це стосується ФРН, яка лише зовні є демократією західного типу, а по суті є напівколоніальним утворенням під контролем США та сіонізму, по суті несuverенною окупаційною територією (див. також Суверенітет).

Саме цим пояснюється особливо жорстке переслідування волелюбності у ФРН - і, як наслідок, заборона Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії. Тим не менш, навіть за цих умов "Новий фронт" користується свободою дій формальної демократії. Вона свідомо піддає своїх лідерів, кадрових працівників та членів політичним переслідуванням, включаючи ув'язнення за їхні погляди, і розглядає це як частину своєї стратегії:

Новий фронт розглядає ув'язнення прихильників не як катастрофу чи поразку, а як доказ того, що система усвідомила небезпеку, бачить загрозу в цій боротьбі, а отже, рух знаходиться на правильному шляху.

Новий Фронт визнав, що ув'язнення прихильників, створюючи проблеми в короткостроковій перспективі, створює довгостроковий процес відбору, який зміцнює і загартовує кадри і вирощує еліту бойовиків.

Новий Фронт розуміє ув'язнення прихильників як необхідну жертву, яка в довгостроковій перспективі досягає свого ефекту в свідомості людей і приносить увагу, інтерес, повагу і, зрештою, захоплення рухом.

Новому Фронту вдається доводити лицемірство системи, вказуючи на ув'язнення своїх прихильників та викриваючи благородні фрази про свободу слова та фундаментальні права як введення в оману людей та фіговий листок внутрішнього та зовнішнього рабства.

З усіх цих причин "Новий фронт" мириться з ув'язненням прихильників у своїй політичній боротьбі і використовує це для пропаганди. Однак вона не сповідує культ беззаконня, прагне використовувати всі можливості, дотримуватися закону і залишає системі можливість публічно доводити свою неправоту, переслідуючи та ув'язнюючи своїх опонентів.

Така форма боротьби за легальну революцію в умовах нацистської заборони може бути успішною лише в тому випадку, якщо "Новому фронту" завжди вдасться зняти страх своїх прихильників перед переслідуваннями і "Гесіннунгшафтом" і донести до них впевненість у тому, що "Гесіннунгшафт" націонал-соціалістів в довгостроковій перспективі приносить користь руху і сприяє поваленню правлячої системи. На противагу цьому Новий фронт відкидає тактику збройного опору - перевертня - як недоречну на нинішньому історичному етапі боротьби Німеччини за свободу.

42 - УЧАСТЬ У ПРИБУТКУ

Націонал-соціалістична робітничка партія Німеччини є партією німецького соціалізму і тому прагне до побудови соціалістичної національної спільноти. Це реалізується в економічній формі корпоративізму, в якій робітничий клас бере участь у виробничих активах національної економіки і несе солідарну відповідальність. Цій меті слугує вимога розподілу прибутку на великих підприємствах у пункті 14 партійної програми НСДАП.

Очевидно, що вона спрямована на ключові галузі промисловості, націоналізовані Націонал-соціалістичною народною державою (див. Держава), а також на компанії, які вже були соціалізовані раніше (див. також Націоналізація). Така участь у прибутках має сенс лише як участь у виробничих фондах підприємства, оскільки таким чином підвищується прихильність працівника до своєї роботи і його особиста зацікавленість в

успіху, оскільки його участь у прибутках залежить від конкретно отриманого прибутку.

Тому всі націоналізовані підприємства, які отримують значні прибутки, незабаром реінкорпорується, а працівникам видаються сертифікати акцій як невід'ємна власність працівника на виробничі активи. Таким чином, власником підприємства стає громада як така.

Виняток становлять підприємства, що заробляють гроші, всі ті, що переслідують некомерційні цілі і тому неминуче працюють більш-менш збитково, а також малі та середні підприємства, які є чітко приватною власністю і обслуговують середній клас. Працівники цих підприємств отримують законну компенсацію за свою участь у національному багатстві.

Оскільки в націонал-соціалістичному народному державі право розпорядження засобами виробництва, за винятком окремих випадків, залишається пов'язаним з приватною власністю, це означає для великих підприємств, які передаються у власність робітників, що заводська громада стає господарем на підприємстві, оскільки вона стала власником. Тому участь у прибутках неминуче призводить до співвідповідальності працівника за своє підприємство. Ця співвідповідальність здійснюється виробничими радами, повноваження яких розширені і які формуються на паритетних засадах на одну третину: Третина виробничих рад призначається державою, третина - Трудовим фронтом як покровителем і представником інтересів всієї робочої сили, а ще третина обирається безпосередньо заводською громадою на вільних особистих виборах.

Для того, щоб інші працівники не були поставлені в невідгідне становище, подібна солідарна відповідальність також запроваджується на націоналізованих та приватних підприємствах, розмір яких перевищує мінімальний розмір, який буде визначено додатково. На приватних підприємствах виробничі ради складаються на третину з представників роботодавців, профспілок та трудового колективу.

Таким чином, з накопиченням багатства народного товариша одночасно підвищується його співвідповідальність і участь у розподілі прибутку в народному багатстві і, таким чином, будується справжня, соціалістична народна спільнота.

43 - ВІРА

Віра - це засіб існування націонал-соціаліста! Віри націонал-соціалізм вимагає від усіх своїх послідовників - але особливо від своїх політичних солдатів Sturm-Abteilung. Серед 10 заповідей політичного солдата "віра" є першою заповіддю. Але чи можна вимагати віри? Чи не так, що здатність

вірити значною мірою вислизає від людської волі, що людина набуває або втрачає віру в щось цілком незалежно від того, хоче вона цього чи ні?

Дійсно, в націонал-соціалістичну ідею не можна і не треба "вірити". Це не релігія і не ідеологія. Вона не вчить догматизму довільних переконань. Націонал-соціалізм - це просто усвідомлення законів життя, біологічної природи і призначення людини в навколишньому середовищі та ідеалістична рішучість працювати для здійснення порядку відповідно до виду і природи, для збереження і розвитку виду. Одна з них представлена біологічним гуманізмом як науковою теорією пізнання, інша - етикою ціннісного ідеалізму. Для боротьби за Новий порядок націонал-соціалісти об'єднуються в Націонал-соціалістичну партію - в Німеччині Націонал-соціалістичну німецьку робітничу партію. І ця партія тепер вимагає від кожного члена партії, а особливо від своїх політичних солдатів, потрійної віри:

віра в партію;

віра в товаришів (див. товариство);

віра в себе.

Ця заповідь: "Віруй" не вимагає правдивості будь-яких ідеологічних чи інших тверджень, але ця віра є рішенням довіряти. Вона не підкоряється догмам, а вимагає волі довірити власне життя спільноті, від якої воно отримує сенс і цінність!

Віра в партію означає віру в те, що партія, як організована воля до життя народу і організація політичного авангарду нації, завжди має рацію. Жоден націонал-соціаліст не може бути "правим" проти партії. Не тому, що кожне рішення повинно бути завжди правильним, а тому, що мета правильна, і без роботи, яку організовує партія, без боротьби, яку веде партія, цієї мети ніколи не досягти.

Віра в товаришів - це віра в те, що, незважаючи на всі людські помилки і недоліки, товариші завжди стануть поруч і продовжать боротьбу там, де ти сам повинен був зупинитися - і так протягом багатьох поколінь.

Віра в себе - це впевненість у власних силах. Людина, яка вірить, сильніша, ніж вона часто сама про себе думає. Він може витримати все, поки він вірить! Це дає можливість націонал-соціалісту мати свою гордість і зухвалість, яку він кидає на правлячий мінусовий світ.

44 - РІВНІСТЬ

Як світогляд біологічного гуманізму, націонал-соціалізм спирається на визначену природними законами реальність життя і відкидає будь-який

догматизм. Однією з таких догм, однак, є твердження про рівність людей. Реальність життя - це не рівність, а різноманітність (див. також диференціація). Люди відрізняються біологічно, а отже, і духовно, відповідно до рас і народів, а також відповідно до статі як чоловіки або жінки і, нарешті, як окремі людські істоти. Це розмаїття має бути збережене і зміцнене, щоб служити життю.

Саме тому націонал-соціалізм бореться за людський образ ціннісного ідеалізму, який хоче бачити і пробуджувати в людині найвище втілення цінності раси і особистості. Вона бореться за самореалізацію статей (див. Жіночий союз і материнство). Однак, перш за все, він бореться за збереження і розвиток виду народів і рас. У цій боротьбі за збереження і розвиток виду всі члени народу мають рівні права і обов'язки - це єдина рівність:

Щоб кожен мав рівні права і обов'язки на своєму місці і відповідно до своїх здібностей і нахилів, щоб якнайкраще служити своєму народові і своїй расі!

Саме тому Націонал-соціалістична робітничка партія Німеччини у пункті 9 своєї партійної програми вимагає рівних прав та обов'язків для всіх фольксгеноссен як громадян. Як перший обов'язок, пункт 10 послідовно вимагає від кожного фольксгеноссе творити розумово або фізично, причому його діяльність повинна відповідати інтересам фольксгемейншафту. Кожен обов'язок водночас містить у собі право і, таким чином, становить свободу народу (Volksgenossen). Найважливіші з них:

1. право на працю та обов'язок працювати на благо національної спільноти.
2. право на вільний вибір розмноження і заснування сім'ї (див. сім'я) і обов'язок зберігати тіло народу в чистоті відповідно до євгенічних і расових законів (див. також расова гігієна).
3. право на свободу для самореалізації власної особистості та обов'язок пов'язувати цю свободу зі збереженням і розвитком виду народу і раси.

Ці права і обов'язки створюють рівність товаришів народу в етиці їхнього життя і в той же час поважають фундаментальну біологічну нерівність усіх людей.

Забави під свастикою

Збірка анекдотів, укладена Герхардом Лауком

21.

Давним-давно (до біса давним-давно) мене називали "нацистом!" хлопці, яким промили мізки для війни 1940 року. Було нелегко переломити хвилю дурості. Тоді в 1942 році я приєднався до військово-морської служби зв'язку як дурний вибір проти призовних документів, які могли б зробити з мене в'ючного осла. Відправлений на Гуадалканал, я втратив руку, око і значну частину зору на другому оці. Єдиною постійною річчю, яку я привіз з війни, було палке бажання (так і не реалізоване) помочитися на могилу Рузвельта.

Після багатьох поворотів долі я став бюрократом (інтерв'юером з працевлаштування в Техаській комісії з працевлаштування) у 1970 році. Дивлячись на вакансію, що пропонувала фантастичну зарплату та пільги, я написав на аркуші: "ТІЛЬКИ ЧОРНІ АБО МЕКСИКАНЦІ!".

Жінка в офісі перевернула перуку. "Ви не можете так робити, бо це протизаконно!". Моя відповідь, що це правда, не допомогла. Наказ був переписаний. І поки він лежав на моєму столі, я ризикнула цією прекрасною роботою, сказавши білим кандидатам: "Боже, я не можу запропонувати вам нічого, окрім мінімальної заробітної плати, тому що ви не того кольору шкіри". Потім я показав їм це. Двічі чоловіки вибухнули: "Якби я знав, як з ними зв'язатися, я б приєднався до нацистів або ККК!". Я сказав їм, що якщо вони щирі, то я дав їм дві адреси, які тримав під рукою, і сказав кожному, що якщо вони скажуть, що отримали їх від мене, я буду лише заперечувати це. Я ніколи не продовжував.

Один ліберал в офісі надіслав анонімного листа регіональному керівнику з копією листа до редактора в Даллас, в якому стверджував, що людина з моїми поглядами не повинна бути державним службовцем. Він був розлючений, але не мав підстав для звільнення. Крім того, я належав до всіх трьох основних ветеранських організацій, і він знав, що звільнення ветерана-інваліда викличе неприємності. Я шокував співробітників офісу, сказавши, що в офісі працює боягуз, який завдає удару в спину. Чому? Тому що в листі була моя домашня адреса, а не місце мого проживання в тому місті - звідки ж це прізвище, крім них, ніхто не знав? Потім його відправили районному керівнику, а не в штаб-квартиру штату, і мало хто за межами офісу знав, де проходить ланцюжок командування. Вони мене так злякалися, що відтоді поводитися так, ніби ходили по яйцях. Крім того, більшість з них стали

хорошими друзями. Через 4 з половиною роки я мав ідеальний послужний список і рекомендації на повторний прийом на роботу, якщо я коли-небудь передумаю.

Тож я повернувся на ферму і написав стільки листів до редакції, що один єврей з Далласа надіслав мені листа як агенту з пропаганди ООП у моєму рідному місті. Можете не сумніватися, що листоноша знав, кому його доставити.

Потім мені почала писати "мила християнка", яка була сповнена рішучості "врятувати мене від гріха антисемітизму". Однак в одному з листів я висловив думку, що брудний, віроломний, розпусний старий Рузвельт був найбільшим негідником, який коли-небудь уникнув петлі ката. Коли вона повідомила мені, що грішно говорити погано про мертвих, які вже не в змозі захистити себе, я сказав їй, що ніколи не бачив цього в Біблії. Тому я попросив, щоб вона надіслала мені Книгу, Главу і Вірш, але ця інформація порадувала мене вдвічі більше, оскільки я виявив в ній єдину людину, яка *ніколи не* скаже нічого поганого про бідного старого Адольфа Гітлера, який також, будучи мертвим, не міг більше захистити своє ім'я. Сюрприз! Вона більше ніколи мені не писала. Мабуть, вважала мене достатньо "врятованим" і проводила час з іншими бідолашними грішниками.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS – UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Heutig leben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Lebenshilfe von Menschen, Verfolgung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, das Karma der großen Idee unseres heilig gehalten Führers Adolf Hitler zu zerbrechen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin stolze Anhänger des Führers und Kampfes um die Erhaltung unserer weißen Völkler.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völkler (jüdisch, arabisch, Negro, Hindu und Einwanderer, Chinesen und Amerikaner).

Ob "legal" oder "illegal", ob im Verborgenen oder im Offenen, ob als Propagandakampagne weltweit oder auf einem kleinen Gebiet, jeder hat die Pflicht, die Nationalsozialisten zu unterstützen!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lueck

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (131)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

NSK: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, какви са мислите си за включването на тези теми в политиката.

Моли: Отговор се да обобщавам фотоконцерта, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на неопределено (www.mouthingthescent.com/truth.htm). Беше съм на 21 страници, а някои още толкова много за правене. Изучаването на Втората световна война е абсолютно много поле от информация. Търсех информация за едно нещо и открих още две неща, които трябва да прочути. Чувствате се малко като архивист, който открива

the NEW ORDER

Number 179 (1/2022) Founder 1978 April 26, 2022 (131)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lueck

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами

Форма підписки

() **Новий порядок** підписка на наступні дванадцять випусків. **30,00 євро** або **30,00 доларів США**. [Будь ласка, вкажіть, якою мовою ви хочете!]

() **Пожертвування – ВАША підтримка робить нашу роботу можливою!**

Ім'я _____

Вулиця _____

Місто _____ Штат або провінція _____ Поштовий індекс _____

Країна _____

(Необов'язково) Адреса електронної пошти / телефон _____

Виплачуйте чеки до: NSDAP/AO

Надішліть на адресу: NSDAP/AO – PO Box 6414 – Lincoln NE 68506 – USA (Або залиште «NSDAP/AO».)